saa rask har indlemmet mig i „Foreningen til Fremme af Ærbarhed og Tarvelighed i Klædedragt", da maa jeg oplyse Dig om, at det var noget ganske andet. Reformdragten lod jeg mig sy for Bekvemheds Skyld, for Sundheds Skyld, da jeg, efter at have aflagt Korsettet, virkelig behøvede en anden Façon paa mine Klæder og ikke selv kunde hitte paa nogen bedre. Ja jeg maa indrømme, at jeg desværre ikke har synderlig smukke Klæder eller Smykker, saa jeg for den Sags Skyld gjerne kunde antages for Medlem af den ærbare Forening, men det smigrer mig slet ikke; jeg har heldigvis den gode Bevidsthed, at min Brystnaal ikke er symbolsk og aldeles ikke anskaffet i nogen from Hensigt, alene i det naturlige og uskyldige Øjemed at smykke og glæde mig. Vistnok er jeg ikke blind for Forfængelighedens Farer, jeg ser, at Pynte- og Pragtsyge undertiden giver sig utækkelige Udtryk ved Hjælp af Silke, Fløjl og Fjer — dog, naar galt skal være, synes jeg bedre om, at Folk pynter sig med Strudsfjer end med deres kristelige Dyder. Om Forladelse! jeg miskjender ikke Din Oprigtighed, men jeg mener blot, en moralsk Uniform, som Skilt for Ærbarhed, det var dog altfor fristende for be uærbare, vi andre behøver den jo ikke. Nej, skal endelig Luxus være en Synd, saa er Foreningen langtfra radikal nok. De moralske maa da gaa i Sæk og Aske og ikke, iført sort Silke, fordømme den røde og blaa. Se paa den store Diogenes, han gjorde Alvor af det. Gid han blot havde grebet sig an og dannet en Forening, hvis Lemmer forpligtede sig til at bo i Tønder og drikke af Postetuden, hvor herlig vilde Verden da ikke se ud! Tænk en Gang, om Athen var bleven en saadan Tøndeby i Stedet for at give os de ædleste Exempler paa en skjøn Luksus, som kan opvises.

Jeg har kun det imod vor Luksus herhjemme, at den for det meste er saa styg. Men hellere end at slaa Barnet ihjel, maa man søge at opdrage det. Hvis en Forening kunde tænkes dannet til Fremme for en sund og skjøn Luksus, saa vilde jeg nok være med. Dog, da der allerede er altfor mange Foreninger i Verden, vil jeg nøjes med mine egne fattige Bestræbelser for at afskaffe det hæslige og indføre saa meget som muligt af det skjønne, som kan oplive og forfriske Mennesker under de mange trange, sure Dage, der for os alle bliver at gjennemleve.

Saa Luksus skal være ugudelig. Pæne Klæder maa man ikke kjøbe sig, men Bøger anbefales udtrykkeligt af Foreningen.

Hvorfor Bøger! — Billeder tales der slet ikke om; dem vilde j e g nu anbefale. — Men Bøger er det moralsk at anvende sine Penge til. Lurer der kanske slet ingen Forargelser for den ærbare mellem Bøgernes Blade? Har vi monstro faaet vore Øjne alene til at læse med! Vi maa da sagtens med Flid søge at lukke dem for den storartede Luksus, Naturen udfolder omkring os hvert eneste Aar. Hvem bærer Skylden for den Overdaad, der møder vore Blikke i Skov og Eng, naar Blomsterne møder op i elegante Toiletter, Træerne drapperer sig paa det yndeligste, og Fuglene holder Koncert. Hvis Skyld er det da, at Skjønhedssansen vækkes og Efterlignelseslysten ægges? — Dette er mit sidste Ord til Dig: vil Du afskaffe Luksus, saa riv Stjærnerne ned fra Himlen — vi har jo Gaslygter!

Kaja.